

have valgt Nævninger, meget mere, end om det var nogle fine Embedsmænd fra Justitsministeriet, der have gjort det. Og jeg vil spørge det ærede Medlem, om han virkelig tror, at Befolkningen her hjemme i Danmark i de politisk bevægede Aar, som vi have gennemgaaet under Provisionerne o. s. v., har haft ubetinget Tillid til de juridiske Dommeres fuldstændige Upartiskhed med Hensyn til politiske Sager. Det vil vist selv det ærede Medlem ikke tro. Jeg kan sige som min Erfaring, at Befolkningen, endskønt man anser Dommerne for meget hæderlige og retsindige Mænd, navnlig Højesterets Dommere, har haft en høj Grad af Mistillid til Dommerne og har ikke troet paa, at vore juridiske Dommere ere gaaede ganske „unbefangen“ og upartisk til at dømme i de politiske Sager, vi have haft saa mange af. Nej, naar det ærede Medlem ikke kan paavise, hvorledes man skal kunne finde en Udvalgelse, der sikrer mod enhver saadan Mistanke, naar vi ikke, som jeg sidste Gang sagde, kunne faa en Engel ned fra Himlen, der siger, hvem der skal være Nævning, saa kan man ikke komme videre her. At gaa tilbage til det, man tidligere kom med, en kongelig Kommission eller en Kommission bestaaende af 5 fine Embedsmænd, det duer ikke.

Saa var der det ærede Medlems Betragtning af Forundersøgelsen og det akusatoriske Princip under Forundersøgelsen. Det maa jeg sige, at jeg forstaar den lige saa lidt i Dag, som jeg gjorde det sidst. Forundersøgelsens Hensigt er jo blot den at skaffe de Oplysninger, der kunne faas, forinden Sagen kan gaa til Domstolene, og for at faa dem, maa man have Hjælp af Dommeren, han skal være den, der forestaar Eksaminationen baade af Vidner og Parter, men man vil ikke have, at Dommeren skal være den, der forestaar hele Undersøgelsen. Saa længe Efterforskningen staar paa, er det Politiet, der er den ledende Kraft; saa kommer Forundersøgelsen, denne skal indtræde, naar Sigtelsen rettes mod en bestemt Person, og den skulde altsaa gaa over til Dommeren. Saa træder méd andre Ord Dommeren i Politimesterens Sted, og naar det saa viser sig, at man er gaaet galt i Byen, og at det slet ikke er den rigtige, og man igen skal til Efterforskning, saa sker der atter Changement, saa træder Politimesteren ind i Dommerens Sted. Nej, derved blander man Dommeren ind i noget, som slet ikke kommer

ham ved. Dommeren skal staa helt igennem som den upartiske, som sørger for, at Sandheden kommer frem. Men det, som det ærede Medlem, og ligeledes det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) i Forgaars havde saa meget imod, det er dette forfærdelige, at man giver den sigtede, navnlig den fængslede sigtede, et Forsvar; det er nedbrydende for Retssikkerheden at tænke sig, at der skal gives et Forsvar til en Mand, som man der har sat i Brummen, og som er uden Vejledning, en elendig, uvidende Person, der hverken ser Sol eller Maane, som jeg sagde; at man skal gaa saa vidt, at man giver ham en kyndig Mand, en Sagfører, til Forsvar, det er forfærdeligt, det kan intet Samfund bære, det er nedbrydende for Retssikkerheden! Ja, naar de Herrer kunne staa paa et saadant Synspunkt, saa kan jeg ikke følge dem, og saa er ingen Diskussion mulig. Jeg synes, at det er en saa simpel og naturlig Ting, at den Mand, man behandler paa den Maade, skal man give et Forsvar. — Og hvad er det saa, man tillader Forsvareren under Forundersøgelsen? Det er blot at stille Spørgsmaal, ligesom ogsaa Anklageren, Politimesteren kan stille sine Spørgsmaal, som af Dommeren forelægges for de vedkommende. Det er det, man gør, og saa siger det ærede Medlem, at dermed tager man hele Anklagemyndighedens Frihed bort — det ærede Medlem brugte meget stærke Udtryk — man tager hele Braadden af Anklagen derved, at man tillader Forsvareren at rette nogle beskedne Spørgsmaal til Dommeren, som han beder Dommeren forelægge for vedkommende Vidne. Nu maa det tilmed huskes, at under Forundersøgelsen skal der ikke rettes Spørgsmaal til den sigtede, d. v. s. Dommeren kan naturligvis henstille til den sigtede, om han ønsker at udtale sig, men nogen egentlig Inkquisition, Spørgsmaal til den sigtede, det maa ikke, det skal ikke finde Sted. Det, der altsaa sker under Forundersøgelsen, er, at Anklageren og Forsvareren respektive sørge for, at det Materiale, der nu kommer frem, navnlig fra disse Vidner, der komme til at forklare, hvad de vide vedrørende Sagen, blive upartisk protokoleret. Og at det skulde være saa forskrækkeligt, at den sigtede under denne Procedure faar en juridisk Hjælp til sit Forsvar, det forstaar jeg ikke, det kan dog ikke være Meningen, at man fuldstændig vil lukke Munden paa den sigtede og forhindre ham fra at varetage det, som han kan varetage til sit Forsvar, og som